

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΑΡΤΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΘΕΝΤΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ

"Καθολικότητα ἢ Πανθρησκειακή Παγκοσμιότητα ;"

του πρωτοπρ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ**
(Αθήνα 2003)

Πρεσβ. Βασιλείου Κοκολάκη
Εφημέριου Ἱ.Ν.Υψώσεως Τιμίου Σταυροῦ Χολαργοῦ

Τό ἄρτι κυκλοφορηθέν βιβλίο "Θεανθρώπινη καθολικότητα ἢ Πανθρησκειακή Παγκοσμιότητα;" τοῦ πρωτ. Ἰωάννου Φωτοπούλου (ἐφεξῆς π.Ι) δέν ἀποτελεῖ ἀπλῶς καί μόνο μία στεγνή, ἐπιστημονική ἀναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ πού ὑποκρύπτεται στό βιβλίο τοῦ Ἀρχ. Ἀθανάσιος κ. Ἀναστασίου(ἐφεξῆς Ἀ.Α) "Παγκοσμιότητα καί Ὁρθοδοξία",

ἀλλά μία ἐν Χριστῷ ἀγαπητική κριτική, ταπεινή, δίχως ἐμπάθεια, ἀναλυτική, συγκριτική, ἀγιοπατερικά τεκμηριωμένη, κατάδεση ψυχῆς, πού διεισδύει στή σκέψη τοῦ καλοπροαίρετου ἀναγνώστη μέ τίς ἐνδεχόμενες ἀπορίες του καί τοῦ ξεκαθαρίζει μπλεγμένες θεολογικές ἔννοιες. Ὁ π. Ἰ. συλλαμβάνει εὐστοχα ὄχι μόνο τίς λανθάνουσες ἀμφιβολίες τοῦ κριτικοῦ ἀναγνώστη ἐπί αὐτό καθ'αὐτό τό κεντρικό θέμα τοῦ ὑπό κριτικήν βιβλίου, ἀλλά καί ὅλες τίς πιθανές καλές προθέσεις πού θά μπορούσε νά εἶχε ὁ κάθε συγγραφέας ἐνός τέτοιου βιβλίου.

Νά ὑπογραμμισθεῖ ὅτι ὁ ἐν λόγῳ συγγραφέας δέν ἀντιτίθεται στόν συγκεκριμένο Ἀρχιεπίσκοπο ἀλλά στίς συγκεκριμένες οἰκουμενιστικές θέσεις τοῦ συγκεκριμένου Ἀρχιεπισκόπου. Αὐτό δέν εἶναι ἐπιλήψιμο !!! Τήν κριτική ἐξάλλου ἐπί ὅλων τῶν θρησκειῶν μᾶς τήν δίδασκε καί τήν διδάσκει καί ὁ ἴδιος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθανάσιος, ὅπως τουλάχιστον καί προσωπικά εἶχα τήν ἐμπειρία αὐτή, καθ'ὅτι ἤμουν παλαιός φοιτητής του. Ἔτσι λοιπόν καταγράφω ἐνδεικτικά κάποια σημεία ἀπό τό βιβλίο τοῦ π.Ι. πού ἐπισφραγίζουν σα προαναφέρθηκαν:

Στήν θέση τοῦ Ἀ.Α. ὅτι ὀφείλουμε "νά ἀπενίξουμε μέ σεβασμό τίς τοπικές θρησκευτικές παραδόσεις τῶν ἄλλων λαῶν", ὁ π. Ἰ. ἐκφράζει τήν εὐλογη ρητορική ἀπορία του ἂν θά πρέπει νά αἰσθανόμαστε σεβασμό πρὸς τοὺς μάγους τῆς Ἀφρικῆς πού ἐπικαλοῦνται δαιμόνια, πού λατρεύουν εἰδῶλα ἢ κάνουν ἀνθρωποδυσίες... Συνεχίζοντας γράφει ὅτι θά μπορούσε κάποιος καλοπροαίρετα νά ἰσχυρισθεῖ ὅτι ὁ Ἀ.Α. μίλησε μέ αὐτόν τόν τρόπο ἐπειδὴ ἀπευθυνόταν σέ ἐκπροσώπους διαφόρων θρησκειῶν καί ἔπρεπε νά γίνῃ ἀκουστός. Ὅμως, ὅπως λέει ὁ π.Ι, δέν δικαιούμαστε νά στεροῦμε κανένα ἀνθρώπο ἀπό τό σαφές λυτρωτικό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου χρησιμοποιοῦντας διπλωματικές μεθόδους: ἐξάλλου τήν ἴδια τακτική τήρησε ὁ Ἀ. Α. καί στήν εἰσήγηση πού ἔκανε στό Γ' Συνέδριο τῶν Ὁρθοδόξων Θεολογικῶν Σχολῶν (Θεολογική Σχολή τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, 1987)

Σέ άλλο σημείο ο π.Ι καθορίζει τον όρο "σπερματικός λόγος" λέγοντας πώς είναι τό εργαλείο πού χρησιμοποιεί ό Θεός γιά νά φυτεύσει στόν άνθρωπο τήν Θεία Χάρη καί νά τόν ενώσει μέ τήν αγάπη Του. Μετά τήν πτώση καί τήν αποστασία του ανθρώπου από τόν Θεό, τό εργαλείο αυτό , η αγαπητική έφεση, είναι ανίσχυρη νά φθάσει στή γνώση του Θεού. ...Τήν επιθυμία του ανθρώπου γιά γνώση του Θεού αλλά χωρίς τόν Χριστό , τήν κλέβει γιά δικό του λογαριασμό ό έχθρός του ανθρώπου. Αλλού πάλι ξεδιαλύνεται άγιοπατερικά τεκμηριωμένα ή παρεξηγημένη έκφραση "ίνα ώσιν έν" ότι έννοεί δηλαδή μοναδικά τούς πιστεύοντες στόν Χριστό.

Γιά τήν συχνή χρήση δέ ,άπό τά στόματα τής Νέας Έποχής, τής έκφράσεως "τό πνεύμα όπου θέλει πνει" τονίζει ό π.Ι πώς άν ό νυχτερινός μαθητής του Χριστού Νικόδημος χρειάζεται νά κατανοήσει τήν ενέργεια του Αγίου Πνεύματος διά τής άπλοικής εικόνας του άνέμου, πόσο περισσότερο αδύνατη είναι στους έχθρους του Χριστού, όπως ό Φραγκολατίνος, ό λουθηροκαλθίνος, ό Ίνδουιστής, ό Έβραίος, ό Μουσουλμάνος, ή απορρόφηση ακτίνων θείας ακτινοβολίας, (έν αντιθέσει μέ όσα ισχυρίζεται ό Α. Α.) , καθό άβάπτιστοι καί άφώτιστοι. Διευκρινίζεται επίσης ότι αγάπη στους άλλοθρήσκους δέν σημαίνει οργανική ένότητα μαζί τους. Έν τοιαύτη περιπτώσει θά έπρεπε νά ένωθει ή κόλαση μέ τόν Παράδεισο!

Άς αφήσουμε όμως τόν κάθε καλοπροαίρετο αναγνώστη νά απολαύσει μόνος του τήν θεολογική καί κατανοητή άπ όλους γραφίδα του π. Ίωάννη. Θα 'ταν ευχής έργο τό συγκεκριμένο βιβλίο πού διακινείται άπό τό βιβλιοπωλείο του "Γρηγόρη" (όδός Σόλωνος 71), νά βρίσκεται στήν ενεργό βιβλιοθήκη του κάθε Όρθοδόξου χριστιανού, ιδιαίτέρως των Θεολόγων κληρικων καί λαικων .